

Gungerd Wikholm/ Radio Vega:Rapido 17.3.06:

Ja, jag gillar Tryckeriteaterns pianospelande Johnny Depp-liknande vackre Alejandro Ahumada med det långa rastahåret som han faller ut över axlarna när det är dags att börja spela galen, som har samma outsider distans till den grymma världen som en ensam barpianist; men, som när han dras in i den onda vuxenvärlden, driver sitt hämndbegär med frenesi.

Och jag gillar Tryckeriteaterns Ofelia, den spröda vitklädda Maria Erickson/.../ Hon är galen, så man verkligen tror det och dränker sig så graciöst så att publiken håller andan.

Och ja, jag gillar eller snarare är imponerad av hela uppsättningen av den mest klassiska bland klassiska pjäser. Om våld hämnd, kärlek och död.

Hennes (regissören Åsa Salvesen, red.anm.) uppsättning betonar hur det är att vara ung i en grym värld, där de vuxna är intriganta våldsverkare eller töntiga medlöpare.

Hennes Hamlet är inte galen: han är upprorisk och rasande, han slåss för det goda.

Det kan vara lätt att gå vilse i Shakespeares tårta, men det gör det här teatergänget inte.../

Den här uppsättningen står också på säkra ben också tack vare musikansvarige Kaarle Mannila och i synnerhet scenografen Erik Salvesens fungerande och stämningsfulla scenografi med åtta höga pelare som avgränsar scenen i olika rum.

Hans användning av levande ljus i mörker ger den rätta spöklika stämningen för det danska slottet, den ruvande ondskan och ruttonheten i den danska staten.../